

in.ihned.cz/cr

FOTO: MARCELA ZÁHORSKÁ

Město, kde vynalezli kostku cukru

Psal se rok 1841, snad říjen, snad listopad. Toho dne vstával Jakub Kryštof Rad, ředitel dačické rafinérie cukru, velmi rád. Na bohatě prostřený stůl položil před manželku balíček. „Drahá, konečně jsem ti splnil přání.“ Když paní Radová bedničku

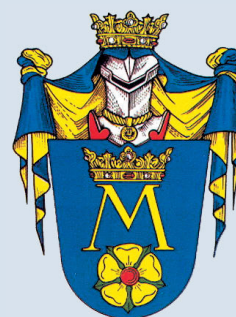
otevřela, našla v ní tři sta bílých a růžových kostek cukru. Věděla sice, že drží úžasný vynález, možná ale netušila, že ji a manžela čeká bohatství a hlavně sláva. Zrodil se vynález, jehož praktické využití znal brzy celý svět. A možná také byla ráda, že se už nikdy

nezraní kvůli výrobkům firmy, již manžel ředitelem.

Může za to manželka

Zhruba tři desítky dělníků v továrně založené bratry Grebnery ve dvacátých letech 19. století vyráběly moučkový a krupicový řepný cukr do různých tvarů – na homole, klobouky, kubesy (úlomky z cukrových desek) a lupínky podobné dnešním chipsům. Tvary to byly pěkné, ale nepraktické. Homole, v nichž se přechovával cukr po delší dobu, se totiž musely rozbíjet. A to vyžadovalo od hospodyněk dost slušný výkon. A při jednom takovém rozbíjení se prý paní Radová zranila. S ošetřeným prstem běžela za manželem: Udělej s tím něco, jsi přece ředitel! A manžel udělal. Po měsících výzkumu vymyslel lis na malé kostky. →

JAK SE TAM DOSTAT

Z Prahy jedte po dálnici D1 a odbočte na Jihlavu. Po silnici č. 406 dojedete po čtyřiceti kilometrech do Telče, po padesáti do Dačic. Kostelní Vydří leží na stejné trase, zhruba dva kilometry severně od Dačic. Dačice – Brno 110 km Dačice – Praha 170 km Nejbližší hraniční přechod s Rakouskem je Slavonice – Fratres, od Dačic je to 13 km.

